

Naročnina mesečno 25 Din, za tuzemstvo 40 Din - nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za tuzemstvo 120 Din Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENE

Ček račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 za inzerate; Sarajevo št. 7963 Zagreb št. 39.011, Praga-Dunaj 24.797 Uprava: Kopitarjeva 6, telefon 2992

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 - nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Kristus Kralj in naš čas

Na številne pritožbe nemških katoličanov in njihovih škofov, da jim oblasti v zadnjem času vedno bolj preprečujejo tudi čisto versko delovanje v javnem življenju, je nedavno odgovoril član vlade na način, ki je nad vse značilen za mišljenje Boga odtujenih političnih krogov, katerim pripada. Katolici nimajo pravice, je izjavil minister, da se pritožujejo. Kajti oblast jih želi le zavrniti v prave meje, ker hoče, da se drže Kristusovega nauka: Moje kraljevstvo ni od tega sveta... Ne vemo, ali je bil minister na svojo »izvirno« iznajdljivost kaj zelo ponosen. Nemški katoliki se o smislu in pomenu odgovora najbrže niso smislili. Toda mi, ki s to stvarjo nismo neposredno prizadeti, prav dobro vidimo, kako neiskren in neodkrit je obenem boječ in ciničen je boj poganstva zoper božje kraljestvo.

Res je, da božje kraljestvo na zemlji ni nikako posvetno carstvo. Toda njegova nespremenljiva aktualnost je v tem, da vlada v vsakem pozemskem kraljestvu. To je pravica večnega Gospodarja nad njegovim stvarstvom, to je suverenost Vladeja vesoljstva, ki mu je dana vsa oblast v nebesih in na zemlji.

Ali je treba, da so oblastniki zemlje ljubeznivi na gospodstvo večnega Kralja? Božje kraljestvo na zemlji je duhovna sila, ki vlada z resnico, svetostjo in ljubeznijo. To je njegovo področje in njegov delokrog. Posredovati in utrjevati te nadnaravne dobrine v naših družinah, v občinah, v celam narodu, je tudi naloga Katoliške akcije, ki ima današnji dan tudi za svoj največji praznik.

Temelji božjega kraljestva na zemlji je resnica. Resnica, kakor je zapisana v evangelijih in nam jasno sveti tudi iz pisma apostola narodov sv. Pavla. Resnica, katero so spricali nešteti mučeniki s svojo lastno krvjo od dobe katakomb do danes in so jo izpovedovali brezštevilni veliki duhovi vseh časov. Resnica, ki jo je Kristus sam shranil v osrčju svoje neveste, sv. cerkve, — ona je temelj in izvor krščanskemu življenju in delovanju.

Ali je ta zaklad božjega kraljestva med nami v naših duh tako popolnoma varen, da bi brez skrbi mogli biti radi njega? Nihče ne bo tega mislil, kdor količnik pozna znake današnjega časa. Ako bi tudi spali varuh resnice, gotovo je, da nikdar ne spi njen sovražnik. Ali ne slišimo tudi pri nas govoriti o potrebi »splošnega krščanstva«, o »izenačenju veroizpovedi«, o »nacionalni religiji«, ki naj nas osvobodí »rimskega jarma« in postane duhoven izraz že dovršene politične tvorbe? Res, da širijo takšne veri in družabnem miru škodljive krilatice večinoma ljudje, ki jim je tuje vsako pozitivno krščanstvo, pa naj bo na bazi katerikoli veroizpovedi, toda res je tudi, da je ono tenkočutno versko čustvovanje, ki smo ga katoliki vajeni in h kateremu smo vzgojeni, mnogo kje otopelo. »Vse vere so enako dobre,« čujemo pogosto govoriti; praktičen izraz takega mišljenja pa so zakoni z drugoverci, ki le redko vzdržijo v težjih preizkušajah in viharjih življenja.

Poleg verske brezbrzičnosti se proti luči krščanstva dandanes s posebno silovitostjo dviga organizirana sila brezboštva, čigar nositelji so boljšeizem, prostozidarstvo in pa malikovalci. Proti vsem tem silam je v tekočem boju Katoliška akcija, ki mora na novodoben način, dostopen mišljenju in čustvovanju modernega človeka odbijati napade na zaklad krščanske resnice, pobijati predsodke in zbirati armado vernih okrog zastav Kristusa Kralja.

Drugo, kar označuje življenje božjega kraljestva med nami, je svetost, kar je isto, kakor nadnaravno plemstvo človeštva duše. Skozi na stoletja se glasi opomin Kristusa Kralja: Kaj pomaga človeku, ako ves svet pridobi, ako pa duša škodo trpi! Misel na dušo in njeno večno življenje nam bo posebno živo pred očmi te dni, ko bomo obudili spomine na rajne in bomo v duhu romali po potih za našimi dragimi. Skrb za lastno posvečenje in posvečenje tistih, ki so izročeni našemu varstvu, je poglavitna naloga krščanskega življenja.

Ob prazniku Kristusa Kralja mora zato za krščanske stariše biti ena glavnih misli, kako je z vzgojo in svetostjo njihovih otrok. Tudi mi smo zapadli vseobčemu stremljenju modernega časa, ki veliko skrb posveča telesu mladega človeka; telesnim vajam, sportu, telovadbi. Prav, toda to ne sme biti vsa vzgoja mladine; kajti kakor visoko stoji duša nad telesom, tako visoko je tudi duhovna kultura nad kulturo telesa. Imeti dobrega telovadca, sportnika, turista... v družini, to je že nekaj, — ali neskončno premalo za dobrega kristijana, premalo celo za dobrega državljanja.

Z novim sportnim duhom v zvezi je tudi vedno večje opuščanje praznovanja nedelj in praznikov. Mlada generacija nima za svetost Gospodovega dne dostikrat nobenega pravega smisla. Od deset in desettisočev izletnikov, ki v nedeljah križarijo po naših lepih ravninah in brdih, koliko jih je še pri sv. maši? Obisk oz. neobisk sv. maše je stoletja veljal pri slovenskem človeku za ločnico vere in nevere. Pri priprostem ljudstvu na deželi je tudi še danes tako. Toda mnogi meščani opuščajo v zadnji dobi nedeljsko službo božjo ne iz nevere, ampak iz gole lahkomišelnosti, radi udobnosti, pa čeprav se ni mogoče pritoževati, da cerkveni krogi več ustrezajo kar najbolj željam vernikov. Imejmo pred očmi, da je praznovanje nedelje in to v prvi vrsti z obiskom službe božje merilo krščanske kulture, v kakem narodu!

Prav tako počemo pozabiti na svetost zakonskega in družinskega življenja. Kako silno aktualna so opozorila sv. stolice! Nihče

Velesile si lomijo glave

V Londonu odklanjajo

London, 26. oktobra. SE. Tukaj se znova potrjuje vest, da namerava Italija (kot je »Slovenec« že pred tremi dnevi obširno poročal, op. ured.) ipak pri morebitnih pogajanjih za končanje abesinskega spora uveljaviti svoje težaje s tem, da se bo opirala na načelo o pravici samoodločbe, ki jo imajo abesinski rodovi. Doda se je bilo že veliko prostovoljnih prestopov in Italija upa, da se ji bo njena taktika tudi v bodočnosti posrečila, da bodo odtrgali Abesincem nekaj denarja željnih pglavarjev. Opirajoč se na te ljudi bo Italija v Ženevi rekla, da nikakor ne gre, da bi ti rodovi, ki so prostovoljno zbežali od Abesinije in si želijo civilizacijo, padli zopet nazaj pod abesinskega cesarja, ki bi se nad njimi kruto maščeval. Torej ne glede na vojaške uspehe italijanske vojske ampak že z ozirom na človečanske pravice je treba te rodove zaščititi za vso bodočnost. V Londonu verjamejo, da bo Italija s takim argumentom imela v Ženevi nekaj uspeha, posebno pa pri Francozih, ki italijanske težaje v Abesiniji vedno in dosledno podpirajo. Toda Anglija se tudi takemu argumentu ne bo vdala.

... in pesimizem

Uradni krogi so še vedno zelo rezervirani in ne dajejo nobenih izjav o posredovalnih pogajanjih, ki se vrše med Parizom in Rimom. Poučeni krogi pravijo, da sedanji predlogi Mussolinija se ne predstavljajo zadostne osnove za pogajanja. Prevladuje vtis, da je v zadnjih 24 urah nastal v Londonu preobrat in da zopet prevladuje pesimizem.

V Parizu upajo

Pariz, 26. oktobra. AA. V tukajšnjih političnih in diplomatskih krogih nihče ne dvomi, da se je včerajnji Lavalov razgovor z italijanskim poslanikom nanašal na nov temelj, na ka-

Kako končati vojno...

V Abesiniji pa se pripravljajo nove krvave bitke na vseh frontah

terege naj bi se oslonil končni sporazum med Italijo in Anglijo o odnosu Abesinije. Glede teh razgovorov se čuva najstrožja tajnost, da ne bi za to akcijo nastale kakršnekoli ovire. Če bo uspela in se bo dosegel prehodni sporazum med vsemi prizadetimi silami, bo načrt za ukinitve italijansko-abesinske vojne predložen odboru petorice ZN v svrhu proučitve Laval očividno nemoteno izvaja svoje načrte, da za vsako ceno prepreči nadaljnjo vojno v vzhodni Afriki.

Pariz, 26. okt. b. O pogajanjih, ki se vodijo za mirno rešitev italijansko-abesinskega spora, se doslej ni moglo zvedeti nič pozitivnega. Znano je le, da se vodijo pospešeno diplomatska pogajanja in da se nekateri predlogi, ki so padli v teku pogajanj, napravili za spornum zelo ugodno ozračje. Pogajanja se vodijo v popolni tajnosti in odgovorni krogi nečejo nikomur ničesar izdati. Vsakokrat, ko italijanski in britanski poslaniki obiščeta Laval in ko Laval odhaja iz orsejske palače, ga čaka družba častnikov in mu postavlja vprašanja. Toda Laval se zavija v skrivnostni molk in gleda, da čimprej pride do vrat svojega avtomobila, da se izogne nadležnih častnikarjev.

V Rimu dvomi

Rim, 26. oktobra. AA. Diplomatski krogi zatrjujejo, da se razgovori med Parizom in Londonom v poslednjih treh dneh niso premaknili z mrtve točke. Vendar stiki niso prenehali. Težišče razgovorov se je preložilo na Pariz in London. Za ta pogajanja pa, kakor se uradno naglašja, Italija ni izrazila niti svojih minimalnih predlogov.

Austrija pa služi...

Dunaj, 26. oktobra. TG. Avstrijske tovarne orožja in drugega vojnega materiala so v polnem obratu zaradi velikih naročil iz Italije. Italijanska vlada plačuje naročeno blago z delnicami posameznih avstrijskih industrijskih podjetij, ki so zadnja leta prešla v italijanske roke.

Madjari pa še bodo

Budimpešta, 26. oktobra. AA. Med Italijo in Madjarsko so se začela nova pogajanja. Gre za to, da obe državi razširita svoj dosedanji gospodarski sporazum in olajšata klinični promet.

Mirovnih pogajanj ni

Rim, 26. oktobra. AA. Uradno demantirajo neke ameriške vesti iz Adis Abebe, po katerih naj bi se bila pričela mirovna pogajanja med Italijo in Abesinijo. Te vesti so po italijanskem demantirane nesmiselne in smešne.

Sankcije zopet odložijo

London, 26. oktobra. c. Danes je bilo objavljeno, da bo Anglija začela izvajati finančne sankcije proti Italiji že v torek. Mnogo pozornosti je tudi vzbudila vest, da odpotuje lord Eden v sredo popoldne v Ženevo, kjer bo sodeloval pri pripravi sankcij proti Italiji. Misli se je, da se bo Anglija nekoliko vzdrlžala pri teh pripravah, češ da bi pogajanja, ki jih vodi Laval, mogla že toliko napredovati, da bi sankcije bile odložene vsaj za nekaj tednov.

V puščavah Ogađena

Poročevalce je imel tudi priložnost, da se razgovarja z dr. Hochmannom, žveškim zdravnikom, ki je dodeljen abesinskemu Rdečemu križu in ki je ravnokar prehodil taborišča v okolici Hararja in Džidžige, kraje, ki jih inozemski častniki ne smejo obiskati. Dejal mu je:

»Večina ran, ki jih moram zdraviti, izvirajo od strojne. Abesincem ni bilo mogoče dopovedati, da morajo ostati skriti, kadar pridejo letala na nje. Vsi so takoj zapustili skritivališča in začeli obstreljevati letala s puškami, pri tem pa nudili najboljšo tarčo za italijanske strojnice na letalih. Seveda so trpeli velike izgube. Toda nesreče so jih naučile in sedaj so se že začeli skrivati, ko so spoznali, da je najboljšo orožje proti letalom vendar le krite. Na fronti se ni spremenilo mnogo. Za enkrat tukaj sploh o kakšni fronti ni mogoče govoriti, čeprav se nabaja skoraj dva milijona Abesincev pod orožjem. Vojkovanje v takih okoliščinah je težavno. Prepričan sem, da nameravajo Italijani prodirati po reki Sebeli, od tam naprej ob reki Tafari. Sedaj se nabajajo pri Gelebi, tam, kjer se obe reki stekata.«

Hude bolezni

Zdravnik je nato pripovedoval, kaj mu je pravil neki abesinski poglavar, ki ga je srečal v ogađenski puščavi. »Med Abesinci je zavladala huda bolezen skorbut in je to najhujši sovražnik, toda tolažba Abesincev je, da tudi na nasprotni strani ni nič boljše. Tudi naši vojskaki so se naučili, kako je treba postopati, kadar pridejo letala. Če so dobro skriti, letala lahko dolge ure krožijo, pa ne bodo ničesar našla.« Poglavar je zelo pohvalil delovanje turškega generala Vehib paše, ki je šef generalnega štaba južne fronte in ki je s svojimi pametnimi nasveti preprečil velike nepotrebne izgube.

Abesinski vojaki na ogađenski planoti in v hararskem gorovju so večinoma izvrstni strelici. Vsi Fitavri, ki nosijo orožje, s sigurnostjo zadenejo steklenico v razdalji 100 metrov. Poročevalce je prepričan, da se pri Hararju pripravlja velika bitka.

Poročila z abesinskih bojišč

Angleška poročila:

Pred veliko bitko pri Makali

London, 26. oktobra. AA. Agencija Renter poroča: Na severni abesinski fronti se italijanska vojska z vso naglico pripravlja na novo ofenzivo, kar potrjuje napoved, da je ofenzivo pričakovati v ponedeljek ob 15. obletnici fašističnega pohoda na Rim. Verjetno je, da se bodo Abesinci na sedanji fronti uprli Italijanom z vso odločenostjo in da bo prišlo do velike bitke, ki bo lahko onemogočila Italijanom sleherni nadaljnje prodiranje. Kakor kaže, bodo Italijani zasedli Makalo, tam pa tudi običajni. V hribih ježno Makalo so se Abesinci močno utrčili. Ras Sejam pa si je očitno postavil nalogo napasti Italijane z zapada blizu Aksuma.

Iz Adis Abebe poročajo, da so v Goraheji prispeli neki abesinski vojaki, ki jim je uspelo zbežati z vojaških postojank, ki so jih zavzeli Italijani v ogađenski deželi. Vojaki pravijo, da so se abesinski oddelki v Selabu in Isaferekatama dolgo branili proti ogorčenim napadom italijanskih letal in tankov. Skoraj vsi Abesinci so v teh borbah padli. Begunci so, kakor kaže, skoraj edini ostali pri življenju. Italijani so se približali Goraheji na daljavo 40 km. Gorahejska garnizija je pripravljena na borbo. Bržkone nameravajo Italijani preko Goraheja nadaljevati boje in prodirati proti Sesebani. Prav za prav prodirajo s tanki in ima italijanska pešadila le nalogo čistiti teren v neposrednem zaledju ter zavzemati vojaške postojanke na obeh straneh fronte.

Uradno poročilo št. 29

Rim, 26. oktobra. AA. Agencija Stefani poroča: Ministrstvo za tisk in propagando objavlja tale 29. komunike:

General de Bono poroča, da so domače čete davi začele operacije, ki jim je namen zavzeti kra-

je ob reki Faraz. Voditelji te pokrajine so se že predali. Tako se je včeraj predal Dedžas Haabrahase, prav tako so se predali voditelji pokrajine Celemba, ki leži na levi obali reke Takaze. Predal se je tudi Džasmac Kasadima. Letalci izvajajo svoje redne izvidne polete. Na somalijskem bojišču ni ničesar novega. Morala čet je izvrstna.

General Maravigna o težavah napredovanja

Asmara, 26. okt. b. General Maravigna je izjavil predstavnikom inozemskega tiska, kako težko je napredovanje z motoriziranimi oddelki v pokrajini Tigrai. Večkrat tanki ne morejo ne naprej ne nazaj in jih morajo vojaki z največjimi težavami izveliči iz naravnih pastí. Šele ko se bo zgradilo vsaj nekaj zaslitih cest ali poljskih poti, bo mogoče koristno uporabiti motorizirane oddelke. Kolona generala Santinija hitro gradi ceste proti prvim črtam, ki bo v glavnem služila za dovoz hrane in municije.

Harar bodo izpraznili

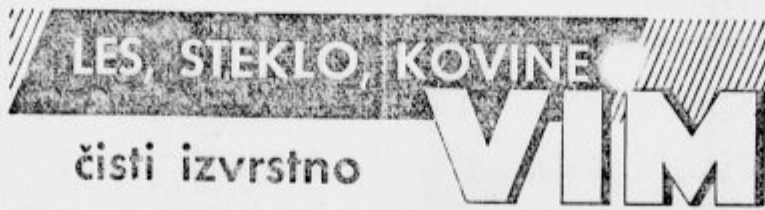
Pariz, 26. okt. b. Tukajšnji listi poročajo iz glavnega abesinskega štana na južnem bojišču, da je guverner Hararja izdal povelje za evakuacijo mesta. Misli se, da Italijani v smeri proti Hararju ne bodo naleteli na hujši odpor.

Nemška poročila:

(Kölnische Zeitung)

Poročevalce »Kölnische Zeitung«, ki se nahaja v glavnem stanu generala rasa Nasibu v Hararju poroča svojemu listu sledeče:

Abesinci so zadnje dni vse svoje oborožene sile na jugu pregrupirali, ker so prepričani, da bo general Graziani, poveljnik italijanske armade, kmalu napadel desno krilo abesinske vojske, da bi tako prišel za hrbet abesinskim linijam.

ne more bolje in mikavnejše opisati srečo krščanskega družinskega življenja, kakor namestnik Kristusa Kralja: Leon XIII. v programu sv. nazareške družine, ali Pij XI. v znameniti okrožnici o krščanskem zakonu. Koliko dela čaka tu še naše katoliške predavatelje, moške, ženske in mladinske organizacije, skratka: našo katoliško prosveto in Katoliško akcijo, da bo bogastvo papeških okrožnic postalo last vsa našega naroda! Tretji znak božjega kraljestva med nami pa mora biti ljubezen. »Ako pa ne bi imel ljubezni, ni vse drugo nič vredno.« »Splošna blaginja ima prednost pred blaginjo poedinec«, je geslo naše socialne dobe. Praktično imamo priliko to dokazati naš sedaj, ko stoji zima pred vrati. Podpirajmo po svojih močeh katoliško karitas, ki se prizadeva, da med vsemi sloji brez razlike pošilja pomoči potrebne in jim pomaga.

Toda ljubezen Katoliške akcije sega še dalje. Z lajičnim apostolatom se posveča skrb za duše svojih bratov in svojih sester. Po želji Cerkve je vsakdo poklican k sodelovanju. Sleherni ima v svojem delokrogu tudi dovelj prilike. Zavedajmo se, da je ljubezenski apostolat silno mnogovrsten in vsestranski: vršimo ga ne le z zgledom, ampak že z vsako prijazno besedo, ki jo z bližnjimi spregovorimo.

Praznik Kristusa Kralja s svojimi pobudami je torej prav za naš čas jako aktualen. Svetnim oblastvom ni treba, da so ljubeznivi na božje kraljestvo, kajti resnica, svetost in ljubezen morejo najlepše urediti tudi družabno državljansko življenje. Oživitveno božje kraljestvo prinaša vrhu tega tudi mir — dobrotno, ki jo človeštvo danes najbolj potrebuje.

General de Bono (na levi) vrhovni poveljnik severne armade in njegov šef generalnega štaba general Gabba

Dunajska vremenska napoved: Spremenljivo, pretežno oblačno, nekoliko sončno, najprej zvišanje temperature, nato pa zopet poslabšanje vremena.

Mednarodni kongres Kristusa Kralja v Solnogradu

Salzburg, 24. oktobra.

Od 24. do 27. oktobra se vrši četrti mednarodni kongres Kristusa Kralja v Salzburgu. V četrti, dne 24. oktobra je v nabit polni dvorani »Aula academica« slovesno otvoril kongres Kristusa Kralja Anton Scheywiler, škof v St. Gallenu (Švica). Nato je pozdravil kongres dr. Sigismund Waltz, nadškof solnograški, ki je poudarjal, da ni slučaj, da se vrši kongres Kristusa Kralja baš v Salzburgu, mestu kongresov, slavnostnih iger, visokošolskih tednov itd. Nato je prečital brzojavko, ki jo je poslal sv. oče in se glasi: »Slavni vladajoči sv. oče se v duhu pristrčno pridružuje mednarodnemu kongresu Kristusa Kralja, ki se je, mnogo obetajoč, tam začel in v obilni ljubezni blagoslovja vse udeležence ter jih z vso vnemo prosi, da se za kraljevanje predobrega Odrašenika možato bore in tako obilno pomagajo človeštvu k pravi sreči, ki jo daje in zanjo jamči evangelij.« Kardinal Pacelli. Kongres je nato pristrčno pozdravil solnograški župan dvorni svetnik dr. Kempfner. Za njim je pozdravil vse kongresiste bivši madžarski ministri predsednik dr. Huszar. Izjavil je, da smatrajo madžarski katoličani za svojo dolžnost, da svoje prijatelje v katoliški Avstriji čim bolj spoznajo in z njimi sodelujejo. Ta kongres naj bo simbol krščanske mednarodne solidarnosti.

Prvi referati.

Prelat Fried z Dunaja je podal interesantni zgodovinski pregled kongresov Kristusa Kralja. Za njim je govoril iniciator teh kongresov, naš ožji rojak g. Janez Kalan. Pater Georg Bichlmaier S. J. (Dunaj) je podal pregled duhovne in religiozne situacije sedanosti. Mase se zatekajo v okultizem in mitos. Temu se predajo z vso strastjo, ki se izoblikuje v slepi dinamiki. Služba tem mitom je nova religija (bodisi fašizem, bodisi komunizem). Religiozna poglobitev in apostolat naj tej masi zopet približata Kristusa.

Salzburg, 25. oktobra.

Danes se je nadaljeval kongres Kristusa Kralja. Prvi je govoril minister Karl Huszar (Madžarska) o pokristjanjenju modernega človeka. V precizno

izdelanem govoru je orisal današnji položaj v modernem svetu, v katerem vlada negotovost, sovraštvo, moderno poganstvo. V to moderno temo naj zopet posveti luč evangelija. Naša pot pelje v Betlehem in Vatikan, nato pa moramo prežeti z idejami kraljestva Kristusovega in obnovitve moderne družbe povesti resnico v vsej njeni moči polnosti vsemu svetu. Naš katolicizem mora biti delovni katolicizem. Defenzivo moramo preoblikovati v moderno, razmeram prirojeno ofenzivo. Na dr. Dollfussu je pokazal vzgled pravega, katoliškega državnika. Za njim je govorila gospa Oda Schneiderjeva (Dunaj) o pokristjanjenju družine. Jasno je karakterizirala pravo ljubezen in misterij trpljenja ter materinstvo, ki je duhovništvo žene. Ženino mesto in njeno delo v družini je silne važnosti, saj zavisi pokristjanjenje družbe od pokristjanjenja družine, to pa od krščanskih žena, od krščanskih mater. Peti referat je imel Anton Scheywiler, škof iz St. Gallena, ki je govoril o pokristjanjenju ljudstva in vsega narodnega življenja. Pokazal je posledice liberalizma, ki je uničil nešteto eksistenc, nato pa je izvajal, da naj se vrši pokristjanjenje družbe po dušnih pastirjih in laikih. Magna karta katolikov za socialno preobnovo pa so papeške okrožnice. O sodelovanju laikov in duhovnikov v dušnem pastirstvu sta predavala msgr. Gessi z Dunaja in dr. Metzger z Bavarskega. Duhovniki se vsled pomanjkanja duhovnikov, vsled težkega dostopa v različne kroge in vsled novih, hudih sovražnikov morajo opreti na laike. Laiki naj se soudeležijo na hierarhičnem apostolatu Cerkve. Danes je potrebno velikopotezno sodelovanje med klerom in verniki. Sv. oče je zasnoval velikopotezno akcijo, poslal vse svoje delavce v vinograd Gospodov. Sledimo mu!

Kongres se bo vršil še dva dni. V nedeljo se ga bo udeležil tudi zvezni predsednik Miklas. Tisoče src odpira na kongresu vrata idejam Kristusa Kralja, od državnikov in škofov do delavcev ga priznavajo za kralja in se pripravljajo za vstop v službo njegovo.

In tak kongres ima biti v Ljubljani 1. 1939.

Dva generala zapuščata Maribor

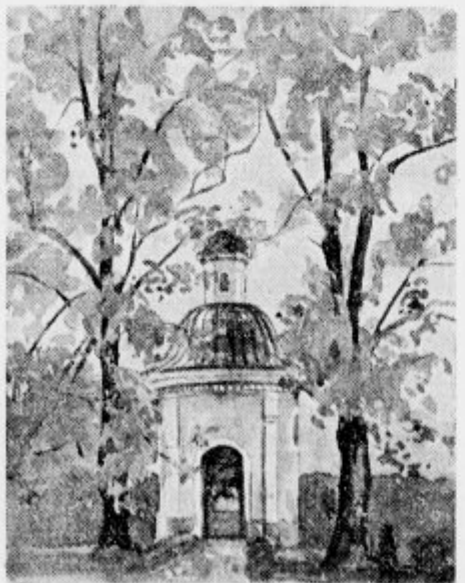

General Putniković.

General Hadžić.

Prihodnje dni odhajata iz Maribora dva generala. Poveljnik mesta brigadni general g. Svetozar Hadžić, je imenovan za poveljnika šole za rezervne pešadijske častnike, dosedanji poveljnik inženjerske podčastniške šole v Mariboru polkovnik Božo Putniković pa je bil imenovan za brigadnega generala ter postavljen za poveljnika mesta v Karlovcu. Oba visoka častnika sta si v Mariboru za časa večletnega njunega bivanja pridobila velik ugled in splošne simpatije. G. general Hadžić je kot mestni poveljnik imel vedno stike s civilnim prebivalstvom ter slovi po svoji koncilantnosti, prijaznosti in nepristranosti. O njegovih vojaških vrlinah svedoči imenovanje na odgovorno mesto poveljnika častniške šole. — G. general Putniković se je zlasti udeleževal v narodno-obrambni delu. Bil je tudi vnet organizator strelskih druženj ter dolgo let na čelu mariborskega strelskega okrožja. — Obenem z obema generaloma odhaja prihodnje dni še več višjih častnikov iz Maribora. Polkovnik g. Stanešić je bil v Mariboru več let pomočnik poveljnika vojaškega okrožja. Znan je kot strelec, ki je mariborski strelski ekipi mnogokrat na državnih tekmovanjih pomagal k zmagi. Z njim vred odhaja tudi poveljnik artiljerijskega polka art. podpolkovnik g. Radovanović. Vsem tem častnikom je mariborski častniški dom priredil sinoči v kazinski dvorani poslovljni večer, ki se ga je udeležilo izredno številno mariborsko občinstvo ter s tem pokazalo, kako težko se loči od njih. Zelim jim na njihovih novih službenih mestih veliko uspehov in zadovoljstva.

Judenburg - 10. november

Taka je kapelica, ki so jo zgradili Judenburžani našim vojakom, ki čakajo vstajenja v tuji zemlji. Z žalostjo v srcu se jih spominjamo in jim želimo, da bi jim bila tuja zemlja lahka.

Pohitimo v čim večjem številu na grob sorojakov in jim povejmo tudi v imenu svojcev, ki se iz kateregakoli vzroka ne morejo udeležiti blagoslovitve spomenika 10. novem-

bra, da niso pozabljeni in da jih ljubimo prav tako, kot tedaj, ko smo si zadnjikrat segli v roke — v slovo za vedno.

Grobnica v gostoljubni tujini leži,
Živa luč v naših molitvah gori.

Vsem, ki so že prispevali za spomenik, iskreni Bog plačaj. Ostale, na katere smo se obrnili pismeno in se še niso odzvali, pa lepo prosimo, da žrtvujejo, kolikor pač morejo. Prispevke je nakazati do 1. novembra na »Škofijski ordinarijat v Ljubljani«. Prijave zaradi udeležbe je poslati pisarni g. dr. Kamušiča, odvetnika, Tavčarjeva 10. Znesek 150 Din pa na »Zadružno zvezo v Ljubljani« s pripombo »Judenburg« in točnim svojim naslovom. Položnico Z. Z. se dobi pri vsaki hranilnici. — Odbor za odkritje spomenika judenburškim slovenskim vojakom.

Koncert „Ljubljanske filharmonije“

Da Ljubljanska filharmonija s svojim obsežnim orkestralnim ansamblom, ki ga sestavlja umetniško povezana skupina idealnih in požrtvovalnih članov, ni postavljala svojih podstav na peščena tla, temveč da je v osnovi zasidrana v trdnih tleh

Dirigent Lovro Matačić.

resnega in nepopustljivega stremljenja, — to dokazuje njen novi simfonični koncert, ki stoji že tik pred vrati. Jutri, 28. t. m., bomo v predelani uniojski dvorani doživeli koncert simfonične umetnosti, izbrane iz obsežnega stvarstva slovenske glasbe.

Na gostovanje vabljani jugoslovanski dirigent Lovro Matačić je že zastavil svoje delo in gladi ter čisti zadnje trdote umetnin, poln mladostnega zanosa in živega glasbenega občutja in ni mu ne skali prijetnega optimizma, ki daje njegovemu delu tipičen izraz in ki krepi upanje v uspeh. Tako gradi s svojim instrumentom, v katerem sedemkrat deset umetnikov uklanja svoje osebno doživljanje ubrani enovitosti celoti, lice posameznih umetnin, ne da bi prikril svoje razumevanje enako za romantično doživljanje starejših čeških mojstrov Smetane in Suka ter ruskega tvorca Borodina, kot za glasbene tvorbe mladih revolucionarjev, Slovencev Osterca in sovjeta Sostakoviča.

Koncert bo s svojim sporedom nudil široko polje glasbenih užikov. Oni, ki jim je pot doživljanja odprta še vedno le bolj k umirjeni, zaslanjani ali patetični veličini preteklo glasbe, se bodo mogli opojiti ob čustveno bogatem blagovozvoju umetnin, ki jih je rodila preteklost v svoji bogati plodnosti. Kdor pa je zazrt v sedanost in njeno razbito nazornost, v njeno precejšnje razumevanje razumevanja starejših čeških mojstrov Smetane in Suka ter ruskega tvorca Borodina, kot za glasbene tvorbe mladih revolucionarjev, Slovencev Osterca in sovjeta Sostakoviča.

Tako bo na tem koncertu glasbena umetnost res bogato zaživela — in prav bi bilo, da bi našla pot v notranjost najširših plasti občinstva.

Praznična srajca

... uporabljala bom vedno samo

SCHICHT^{ovo}
TERPENTINOVO MILO

za namakanje pa žensko hvalo

Z abesinskega bojišča

Italijanskim vojakom dele pitno vodo.

Veliki vlačilci vlečejo topove in vojni material proti Adigratu

II. izhaz prispevkov za grobnico slovenskih vojakov v Judenburgu

Ljubljana: Tvrdka Agnola 50.—, I. Schuster 50.—, Katoliško tiskovno društvo 300.—, Vzajemna zavarovalnica 1000.—, dr. Fran Windischer, 100.—, dr. Pless 100.—, I. Predović 100.—, Neimenovan 200.—, F. Heinrichar 100.—, Karl Čec 100.—, dr. Srečko Puher, 200.—, ing. Mihael Mihor 30.—, Jožef Musar 30.—, Alojzij Larič 5.—, Arh. Simeon 50.—, Jože Jagodica 50.—, Erce Ivan 50.—, Tovarna Bonač 200.—, Sen. Ivan Hribar 100.—, Celje: Cinkarna dd. 300.—, Siernecki 30.—, Ivan

Gogala, Stara Oselica 20.—, Kranjska industrijska družba Jesenice Fužine 250.—, Franc Rabuse, Kostanjevica na Krki 100.—, dr. Ivan Kimovec, Kranj 50.—, Jože Zabret, Briol pri Kranju 100.—, Josko Maležič, Sladki vrh 40.—, Mastek Franc, Maribor 100.—, Ponebshek Janko, Rogatec 50.—, Zbirka Maks Koman, Stranje pri Kamniku 51.75, Bajič Petar, Subotica 100.—, Pevec Ignac, St. Vid pri Sčeni 50.—, Vovk Anton, Trzin 20.—, uradništvo Zavarovalnice: Croatia, Zagreb (zbirka Karl Svetel) 276.—, Din 4.075.25, Prvi izkaz Din 6.977.50 skupaj doslej Din 11.047.75.

Prazne blagajne abesinskega cesarja

Neguš plačuje vojne dobave s koncesijami.

Iz Port Saida poroča angleški strokovnjak Edvard Stone:

Krog mistra Ricketta je nastala tišina. Tudi njegov ameriški tekmeč Cherkow je utihnil. Prizadete vlade so v svojih izjavah skušale dokazati, da nimajo nobene stika z zasebnimi kupčijami Abesinije. A zato niso Rickettove koncesije prav nič neveljavne. Rickett čaka le na to, kdaj bo konec spora, da pobere težko zaslužen plačilo. Potem se bo izkazalo, ali sta angleška in ameriška vlada pripravljena, da varujeta koncesiji, ki sta jih od neguša dobila Rickett in Cherkow, ali pa ju bosta pustili na cedilu in se bosta morala oba gospoda sama boriti zanje.

Velikanski krediti za vojne dobave.

Sicer pa nista Rickett in Cherkow edina človeka; ki sta dobila od neguša koncesije za izrabljanje rudnin in sirovin v Abesiniji. Kakor se je zdaj razvedelo, je Abesinija naročila velike množine orožja, blaga, obvez in streliva pri raznih evropskih državah in je 90 odstotkov vsega naročenega blaga dobila na upanje. To je zato jako zanimivo, ker je Abesinija doslej vse račune takoj plačala z denarjem v zlati valuti. Naročila so se zdaj še povečala in prav lahko moremo reči, da države niso kar na slepo zaupale toliko naročil Abesiniji — brez denarja!

Abesinski prirodni zakladi so že prodani.

Državna blagajna neguša je popolnoma izčrpana. Zato mora neguš skleniti take kupčije, ki so na upanje za več let, v zameno pa daje koncesije za abesinska ozemlja. Te koncesije so zgolj gospodarskega pomena in dajejo lastnikom pravico, da smejo črpati prirodne zaklade iz abesinskih pokrajin, ki so že razdeljene na parcele in vključene. Neguš samovoljno razpolaga z zemljišči, ki jih bodo morali u njih lastniki odstopiti evropskim in angleškim

upnikom neguša, dobili bodo pa zato druga zemljišča, ki še niso oddana upnikom. Znano je že, da so vse abesinske pokrajine, kjer je moči pridobivati petroleje, že zdavnaj prodane. Neguš ima le še pravico do nekakšne rente iz teh zemljišč; na leto bi dobil približno 3 milijone angleških funtov. Kakor je videti, je neguš dober trgovec in je tako dvakrat zaslužil.

Neplačani najemniki.

Evropci, ki se pravkar vračajo iz Abesinije, govorijo o nemirih in nezadovoljstvu v vrstah abesinske armade, ki jo morajo obvladati samo z najstrožjimi odredbami. Razni abesinski knezi so najeli več svobodnih vojščakov, ki jim pa do danes še niso izplačali dnevnice, katere so jim obljubili. Tudi poveljniki so prejeli le še polovico obljubljenega denarja in še tega so sami zase uporabili, tako da za čete ni ostalo ničesar.

Glede neguševega izplačevanja so v stiski tudi razni evropski vojaški izvedenci, ki so stopili v abesinsko službo. Neki švicarski gradbeni inženjer je povedal, da že štiri mesece ni prejel nobene plače in da so se njegovi abesinski delavci uprli, ker že pol leta niso pravilno plačani, a v zadnjih tednih še sploh niso prejeli ničesar.

Radi pomanjkanja denarja je neguš že večkrat skušal dobiti v Angliji ali v Ameriki kaj posojila, vendar se ni nihče doslej javil, ki bi hotel spriti takih razmer, ko je vojna sreča še vsa v temi, posoditi Abesincem kak večji kapital. Zatorej pač prejema neguš orožje in strelivo, ne dobi pa denarja; mimo tega mu še grozijo vojaški upori lastnega vojaštva, ki naglo prehajajo na italijansko stran, kjer iščejo zaščite spriti domačih knezov in upajo na dobre dnevnice, kakršne prejemale njim sorodni, a laški Askari. Zadnje vesti pa javljajo, da se je neguš le posrečilo dobiti 2 milijona funtov šterlingov iz Anglije; če je res, bo to rešitev.

K negušu! — Nekaj Abesincev prestopilo k Italijanom, tako je skupina laške straže v Addis Abebi prestopila v negušovo službo. Vidimo jih, kako korakajo v cesarsko palačo.

Modri demant

«Modri demant» je prekrasen kamen, moder kakor indigo. To je njegova posebnost. Na vsem svetu mu ni enakega glede barve. Drugi demanti so samo namešani z modrino, kar je njih napaka.

Lepota sinjemodrih noči Sredozemskega morja ni niti malo tako veličastna in tajinstvena kakor lepota «Modrega demanta». Tvoriti se je začel v ognju, preden se je zemlja ohladila in ujel je luč prvega stvarstva.

V davnih časih je ta veliki kamen sijal v mračnih globinah nekega indijskega templja v Birmi s prsi velikanskega boga. Možje s turbani so klečali pred njegovimi žarki, v katere so verovali, da jih blagoslovijo.

A neki beli človek je oskrnil božanstvo. Jean Baptiste Tavernier je iztrgal sveti simbol iz sohe. To je bilo leta 1668.

Užaljeno božanstvo se je zaklelo, pravijo, da mora tisti, ki ga je oskrnil, kakor vsi bodoči lastniki kamna izginiti z zemlje. In kletve so trepetale, se dvigale in se izpolnjevale...

Tavernier je spoznal svoj zločin, a ga ni mogel popraviti. Kakor pripovedujejo, so ga

blizu Moskve raztrgali divji psi, in nebeški žarki «Modre vijolice» ali «Modrega trikotja», kakor so ta demant takrat imenovali, so, dasi blagodejni v templju, bili prekletstvo za tiste, ki so se gostili v zlatih palačah in ga imeli v svoji posesti.

Povesti slikajo uničena življenja tistih, ki so imeli «Modri demant». Spremljajo ga grozne nesreče, žaloigre, huda izdajstva, zrušeni zakoni in nasilne smrti.

Tavernier je prodal demant Ludviku XIV. »sončnemu kralju« Francozov, za 2.500.000 frankov, to je približno 500.000 dolarjev in za baronstvo. Ludvik je dal kamen v Amsterdamu obrusiti, nakar je tehtal 57 karatov, namesto 112 karatov; a to je njegovo lepoto le še neizmerno povečalo. Blestel se je na prsih madame du Montespan, ki ga je v znak kraljevega odlikovanja nosila pred strmečim dvorom; kmalu nato je izgubila kraljevo ljubezen. Velikemu monarhu samemu, ki je bil ljubljeneec svojega ljudstva, je sledila preklinjajoča druhal, ko je šel v smrt.

Marsikatera prijateljica Ludvika XV. je nosila ta modri kamen. Najbolj znana je bila Madame du Barry, ki je zapuščena končala pod giljotino. Ludvik XVI., njegov prihodnji lastnik, je tudi prišel pod giljotino, in kmalu za njim je tudi njegova lepa kraljica Antoinetta položila svojo ponosno glavo na usodno tnal. Njeno zaupnico, princeso Lamballe, ki ji je bilo dovoljeno samo enkrat nositi ta demant, je pariška druhal na kose raztrgala in njeno glavo med zasmehovanjem nosila na kolu po pariških ulicah.

«Modro vijolico» so zaplenili revolucijonarji. Govorili so, da jo je imel Murat, ki ga je pozneje umorila Charlotta Corday. Nova republika je kamen potem spravila v Garde Meuble, odkoder je izginil. Nekaj pozneje ga je antverpski draguljar, Viljem Fals, zopet obrusil. Njegov sin Henrik ga je ukradel in izvršil samomor, oče pa je umrl od žalosti. François Beaulieu, njegov prihodnji lastnik, je umrl od lakote.

Nekako sredi devetnajstega stoletja je prišel kamen v last družine Hope. Lord Francis Hope je zapustil svojo družino in se poročil s koncertno pevko, Mayo Yohe, ki je s svojim vedrim, brezskrbnim smehljajem vsakogar očarala. Lord jo je pozneje zapustil in umrla je v bedi.

Lord sam je tudi propadel in prodal «modri demant» newyorškemu draguljarju Simonu Frankelu za 168.000 dolarjev. Tudi Frankel je obubožal in prodal kamen preklestva Jacquesu Colotu, ki je znorel in izvršil samomor. Nato je dragulj prišel v roke ruskemu knezu Kanitovskemu; tega so nihilisti zabodli. Demant je posodil francoski igralci mademoiselle Ladue, ki jo je njen ljubosumni prijatelj ustrelil na pariškem odru. Nato ga je kupil Grk Simon Montharides in ga prodal turškemu sultanu. Tudi on ni ušel prekletstvu demanta. Ko se je namreč peljal s svojo družino v kočiji, se je kočija zvrnila v prepad in vsi so se ubili.

In «Modri demant» je dalje ugonsbiljal življenja. Kuluba beja, varuha usodnega dragulja, je carigradska druhal obesila, ko ga je hotel ukrasti. C. R. Greeaway. — T. K.

Smrt rektorja katoliške univerze v Pekingju

Po kratki bolezni je nedavno umrl rektor katoliške univerze v Pekingju, pater Jožef Murphy, redovnik »Družbe božje besede«. Rojen je bil 1. 1895 v Čikagi in v duhovnika posvečen 1. 1921. Ko je tri leta deloval v zamorskem seminarju Saint-Louis, je iz Amerike odšel na Kitajsko. Leta 1933 so benediktinci zapustili katoliško univerzo v Pekingju redovnikom »Družbe božje besede« in p. Murphy je postal njen rektor. Njegova prezgodnja smrt je velika škoda za Cerkev na Kitajskem, saj je še mnogo pričakovala od vrlega, globoko izobraženega rektorja-duhovnika.

Banditi oblegajo katoliške misijone

V pokrajini Yu-Lin na Kitajskem so 5. oktobra komunistični banditi začeli oblegati špansko misijonišče Siao Kiao Pan, kjer ima svoj sedež škof Otto. Misijonišče je utrjeno in se uspešno brani banditov.

Vinovni abesinski poveljnih ras Mulugeta, ki ga vidimo, ko prihaja od neguša. Na severni fronti je pravkar zaukazal, da ondi zdržijo za vsako ceno!

»Nikoli vas ne vidim, da bi pri sejah kdaj usta odprli!«
»Kaj me ne vidite, kako se mi zdeha, kadar vi govorite?«

»TRIBUNA« F. BATJEL, tovarna dvokoles in otroških vozličkov, Ljubljana, Karlovaška cesta 4.

Nov transport letal v Vzhodni Afriki. — V zadnjih dneh je iz Neaplja odšlo več transportov letal na bojišče v Vzhodno Afriko. Na sliki je videti, kako letala spravljajo na parnik »Ircania«.

Preveč ljudi — premalo zemlje

Nihče ne dvomi več, da ni Italije zapletla v sedanjo borbo z Abesinijo samo obmejna spletkarja pri Ual-Ualu, marveč si hoče Italija pridobiti več kolonij predvsem zato, ker ji primanjkuje svetla za množično prebivalstvo in ker ima premalo sirovin za uporabo v domovini. Navzlic vsej izredni delavnosti fašistične vlade za notranjo kolonizacijo v Italiji, je vendar ondi zmeraj 600.000 ljudi brez dela, več ko pol stoletja obremenuje vprašanje o brezposelnosti italijansko gospodarstvo. Sredi sedemdesetih let prejšnjega stoletja je bilo dognano, da se je iz Italije izselilo na leto izmed 27 milij. ljudi — 85.000 brezposelnih. Tik pred svetovno vojno pa jih je bilo že 614.000!

Od l. 1920 dalje so se Italijani spet hitreje izseljevali, a ker se v letih 1921—25 niso mogli več izseliti v Ameriko, je izseljevanje malo popustilo. V Združenih ameriških državah je bilo v letih 1900—1914 dve tretjini vseh italijanskih izseljencev in jih je bilo l. 1920 samo 416.440 (izmed 616.417 Italijanov, ki so se izselili). Odkar so se pa začeli izseljevati v večjem obsegu, torej od l. 1876 pa do 1925, je 16 milij. Italijanov zapustilo svojo domovino. Čeprav je Italijan zelo navezan na svojo domovino, vendar se je od teh izseljencev vrnilo samo 47% iz tujine. V tujini že skozi 50 let živi stalno 10 milijonov Italijanov, ker se je mlajši rod hitro privadil krajem, kamor so se izselili njih starši. Prav ta zadeva pa je skeleča rana, ki

jo sedanja vlada bridko občuti in jo želi zaceliti z različnimi diplomatskimi in političnimi ukrepi. Ko sta se pozimi sešla Laval in Mussolini, sta največ razpravljala o tem, da bi italijanski izseljenci v Tuneziji, ki je pod francoskim protektoratom, dobili ondi donovinsko pravico.

Zaradi sedanje gospodarske krize ne najemajo tuje države inozemskih delavcev. Skoraj sleherni država je primorana, da si še doma poišče posebne ustanove in obsežnih javnih del, da more zaposliti svoje lastne brezposelne. Vendar, čeprav bi se mogli v bodočnosti Italijani spet izseljevati, ni prav nič dognano, ali se to vprašanje ne bi spet poslabšalo. Zato se je italijanska vlada obrnila v drugo smer po pomoč zase, da si namreč pridobi kolonije, ki bi imele več sirovin in rodovitnih tal, kakor pa jih imajo njene dosedanje kolonije.

Važno je, da je papež v svojem nagovoru dne 28. avgusta pri avdijenci mednarodnega kongresa bolniških strežnic in 7. septembra v svoji pridigi vprilo 15.000 bojevnikov vseh narodov, poudaril, da je Italija potrebna življenskih pogojev, a je zaenot tudi poudaril, da bi se njih pridobitev izvršila mirnim potom in ne z vojno. Zato je obsojati pisanje levičarskega francoskega časopisja, češ, da je sv. stolica v zvezi z italijansko vlado glede Abesinije in da je še denarno podprla laško vojaštvo! »Osservatore Romano« je jasno povedal, da je

BANKA BARUCH

11, RUE AUBER
PARIS (9e)

Telef.: Opéra 98-15 — Telef.: Opéra 98-16
Naslov brzojavkam: Jugobaruch Paris 96

Banka Jugoslovanskih izseljencev v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksenburgu
Odpremila denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.

Vrši vse bančne posle najkulantneje.

Poštni uradi
v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksenburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune:

BELGIJA: No. 3064-64 Bruxelles.
FRANCIJA: No. 1117-94 Paris.
HOLANDIJA: No. 1458-65 Ned. Dienst.
LUKSENBURG: No. 5967 Luxembourg.

Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice.

to podla laž in se je skliceval na to, da je Kristusov namestnik na zemlji edini pravi pospeševatelj in zaščitnik miru in pravičnosti. Na dveh mestih pa pove omenjeni list, da so takšne laži raztrosile po svetu prostozidarji, najhujši protivniki sv. stolice in miru in pravice.

V par dneh izide!

ILUSTRIRANI BELEŽNI KOLEDAR ZA LETO 1936

krasi 36 izvornih slik naših krajev, izvršenih v bakrotisku. Slike so posnetki priznanih fotografov in amaterjev ter jasno prikazuje lepoto naše domovine. Za vsakega ljubitelja naravnih krasot edino primeren in obenem praktičen namizni beležni koledar. Dobi se po vseh knjigarnah in pri založniku

JUGOSLOVANSKA TISKARNA, LJUBLJANA

Kemično čiščeno

mešano kg	Din 12.-
sivo kg	Din 15.-
čehano	Din 25.-
polbela kg	Din 35.-
polpuh, beli	Din 88.-
puh, sivi kg	Din 120.-
polpuh	Din 150.-
puh najljepši beli	Din 220.-

Poštna naročila pošljem po povzetju, pri naročilih preko 500 dinarjev poštne prosto. — Zahtevajte vzorce!

Ekspozitna hiša LUNA, MARIBOR, Aleksandrova 19

Pokojninski zavod za nameščence v Ljubljani

Preds. opr. št. 122/35. 1/5
Ljubljana, 24. oktobra 1935.

Vabilo na izredni občni zbor delegatov Pokojninskega zavoda za nameščence v Ljubljani

ki se bo vršil v nedeljo, dne 24. novembra 1935, ob 10 dopoldne v posvetovalnici mestnega načelnstva v Ljubljani.

Dnevni red:

1. Poročilo komisarja.
2. Volitev članov upravnega odbora in njihovih namestnikov.

Komisar Pokojninskega zavoda za nameščence v Ljubljani:

Dr. Anton Milavec, l. r.

Opomba: Občni zbor je sklepčen, ako je od vsake skupine službodajalcev in nameščencev navzoča vsaj tretjina izvoljenih delegatov. Ako je občni zbor nesklepčen, se mora vršiti v šestih tednih drug občni zbor z istim dnevnim redom, ki sklepa potem o predmetih dnevnega reda veljavno brez ozira na število navzočih članov (§ 34., tč. 3. in 4. statuta). — Sklepa se z absolutno večino oddanih veljavnih glasov (§ 34., tč. 5. statuta).

Pridobivajte novih naročnikov!

Sax Rohmer: Skrinost dr. Fu-Mančuja

PRVO POGLAVJE

Mayland Smith iz Burme.

»Neki gospod želi z vami govoriti, gospod doktor!«

Nekje v daljavi je ura s stolpa udarila pol. »Pol enajstih!« sem pripomnil. »Pozen obisk. A privedite ga po hodnik! Komaj sem odločil svoje pisarje, so se po hodniku približali koraki. Takoj nato sem vesel planil pokonci: zakaj velik vitez, ki je mož štiričlonek, gladko obrtnež in ko kava ožganega lica, mi je z razprostrtimi rokami stopil naproti.

»Dragi stari Petrie! Mene se prav gotovo nisi nadejal! Bil je moj dober prijatelj, o katerem sem menil, da je v Burmi.«

»Nayland Smith!« sem vzkliznil in mu stisnil roko, »to pa je zares presenečenje! Kaj...?«

»Oprosti mi, Petrie!« me je prekinil in urno utrlil svetlo, da se je na mah vsa soba potopila v temo. »Morda me imaš za prsmuknjenečega,« je strmel skozi okno na cesto, »vendar pa mi boš priznal, še preden boš za nekaj ur starejši, da imam za svojo previdnost tehtne razloge. Ah! Nič sumljivega! Mogoče sem tokrat jaz prvi!«

Vrnil se je k mizi in spet privel svetilko. »Se ti zdi zelo skrivnostno, ali ne?« se je smejal. Pogled se mu je ustavil na mojem nedovršenem rokopisu. »Roman? Videti je, da so prebivalci te četrti zelo zdravi. Mar ne, Petrie? Torej, lahko ti priškrbam obilico gradiva, ki te bo, če ti je za pošastne skrivnosti, osvobodilo influence, polomljenih kosti in živčnih bolezni.«

Ostro sem ga motril, ali nič ni bilo v njegovem izrazu, kar bi potrdilo mojo domnevo, da ga zasledujejo prividne prikazni. Oči so mu

Oskrbite si

za Vaše leposlovne,
znanstvene
in druge knjige
primerne
preproste ali fine

trpežne vezave

Poslužite se

za vezavo revij:
Dom in Svet,
Mladika,
Ilustracija,
Zena in Dom

originalnih platnic

katere Vam nudi

Knjigoveznica Jugoslovanske tiskarne

r. z. o. o. z.

Ljubljana, Kopitarjeva ulica 6/II.

ZAHVALA. Vsem, ki so ob smrti našega dobrega soproga, oziroma očeta, gospoda

ANTONA KOTNIKA

magistrskega uslužbenca

sočustvovali z nami in nam lajšali našo neizmerno bol ter pokojnika v tako častnem številu spremili na njegovi zadnji poti, izrekamo našo globoko zahvalo. Posebno se zahvaljujemo županu g. dr. Vladimirju Ravniharju in vsem magistratnim nameščencem, kakor tudi mnogostevilnim prijateljem in znancem za poslednjo čast, ki so jo izkazali pokojniku. Naša posebna zahvala velja g. dr. Franti Misu za vso skrb in izredno poštrevnost za časa pokojnikove dolgotrajne bolezni. Prisrčna hvala zlasti številnim darovalcem prekrasnega cvetja in vencev.

Ljubljana, dne 26. oktobra 1935.

Zalujoči rodbini Kotnik, Dolanc.

Inserirajte
v
„Slovenču“!

Umrli je včeraj naš dolgoletni in priljubljeni gostilničar, gospod

Matevž Hartman

meščan ljubljanski

Iskrenega prijatelja Matevža ohranimo v najlepšem spominu

Ljubljana, dne 26. oktobra 1935

Gostilna pri »Figovcu«

Brez posebnega obvestila.

Strti v globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da nas je po kratkem, mukopolnem trpljenju, za vedno zapustila naša nadvse ljubljena mati, žena, hči itd., gospa

Anica Jakoš

roj. Gorišek

soproga trgovca, posestnika in gostilničarja v Ivančni gorici

Pogreb predrage pokojnice bo v ponedeljek ob 9 dopoldne iz hiše žalosti na larno pokopališče v Stični.

Ivančna gorica, Stična, dne 26. oktobra 1935.

Zalujoči rodbini: JAKOŠ ANTON, GORIŠEK JOŽE.

ZA VSE SVETE!

Za mamico:

Damski sport double plašč	Din 390.— do 490.—
Damski zimski plašč	„ 590.— „ 1090.—
Nepremočljiv hubertus	„ 320.—

Za očka:

Obleke za delovne dni	Din 170.— do 240.—
Dojčke obleke	„ 290.— „ 390.—
Kamgarn obleke	„ 490.— „ 690.—
Hlače	„ 75.— „ 160.—
Raglan	„ 320.— „ 790.—
Paletolji	„ 590.—
Nepremočljiv hubertus	„ 320.—
Sportne čepice	„ 12.— „ 20.—

Za deklice:

Sekica obleke	Din 90.— do 130.—
Sportni plašči	„ 190.— „ 290.—
Nepremočljiv hubertus	„ 260.—

Za dečke:

Otroške obleke	Din 60.— do 160.—
Dečje obleke	„ 160.— „ 240.—
Dečji raglan	„ 170.— „ 290.—
Boy plašči	„ 240.— „ 320.—
Pump hlače	„ 45.— „ 60.—
Sportne čepice	„ 10.— „ 14.—
Nepremočljivi hubertusi	„ 160.— „ 220.—

Poleg tega bogata izbira raznih oblik, ceneni in dobre kvalitete.

POSETITE NAS!

TIVAR OBLEKE

GUMBI

za damske in moške obleke, plašče, suknje, lišp, perilo, zapesne in ovratne zaponke vseh vrst, sukanec, žipe, razne trakove, lasiko, svilu Primor, Kronske in Gulliver, krpanec, naramnice, kravate, ovratnike, žepne robce, Goltsöld volno, pavojo, nadalje D.M.C. in C.M.S. predmete — zimsko trikot perilo, nogavice, rokavice, čepice, barokne ter razno kratko in galanterijsko blago, žolske potrebnosti in zvezke, pisarnski, krep, svileni, trgovinski, uradni papir, kuverte in razne razglednice priporoča po najnižjih cenah trdva.

OSVALD DOBEIC, LJUBLJANA

Pred Školijo 15

Na debelo! Cene nizke! Na drobno!

bistro zle in poteze so mu kazale mračno odločnost. Postavil sem na mizo whisky s sodo in vprašal: »Si li predčasno prišel na dopust?«

»Nisem na dopustu!« Skrbno si je tlačil pipo. »Imam službo! Težko službo!«

»Službo? Pa menda nisi premeščen v London?«

»Sem na poti, Petrie, in ni od mene odvisno, kje sem danes ali kje bom jutri.« Nekaj grozečega je tiščalo v njegovih besedah. Ne da bi poskusil pijačo, sem čisto spet postavil na mizo in ga ostro pogledal.

»Zdaj pa na dan z besedo! Kaj naj vse to pomeni?« Brez pomisleka si je Smith slekel suknjič, si zavil rokav srajce in pokazal grdo brazgotino v mesnem delu podlehti. Bila je zaceljena, a dobre tri centimetre naokoli sumljivo progasta. »Ali si že videl kdaj kaj podobnega, he?«

»Ne,« sem osupel priznal. »Videti je, kakor da bi bila rana globoko izžgana.«

»Točno! Zelo globoko! Puščica, ki je bila prej pomočena v strup neke hamadryade, je bila tu zapčena.« Mrzla zona me je spreletela, ko je omenil to najbolj strupeno kačo Azije.

»Za tako svar velja le poseben postopek,« je nadaljeval prijatelj, ko si je spet obelkel suknjič. »In sicer oster nož, vžgalica in zvita patrona za izžiganje rane. Tri dni sem ležal v najhujši vročini v nekem gozdu, in še danes bi ležal, ko bi se bil takrat le sekundo obotavljal. To je bilo vzrok te rane in nikakšna nesreča.«

»Kakšen vrag pa je to?«

Vrag, ki biva, ako se zelo ne motim, trenutno v Londonu in se bori s podobnim orožjem, Petrie, vedi, da nisem tu le po naročilu in v korist britske vlade iz Burme, marveč v dobro

in blagobit celokupnega bolega plemena, in zelo sem pripravljen — dasi prosim nebo, naj bi ne bilo tako — da bi nadaljnji mirni življenjski potek bil v prvi vrsti odvisen od uspešnosti mojega poslanstva.«

Ce pravim, da sem bil popolnoma zmeden, to niti približno ne daje slike o moji duševni zmedbi, v katero so me spravila ta nenavadna pojasnila. Nayland Smith me je izrgal iz emocijskega predmestnega življenja ter dvije vzburkal moje domisljivo. Nisem več vedel, kaj naj si mislim, kaj naj verjamem.

»Zapravljam svoj dragoceni čas!« Spraznil je svojo čašo in vstal. »Pohitel sem po najbližji poti semkaj k tebi, ker si ti edini človek na svetu, kateremu se v tej stvari lahko zaupam. Razen načelnika tajne policijske službe si ti, vsaj upam tako, edina oseba v Angliji, ki ve, da je Nayland Smith zapustil Burmo. Zlaj moram neprestano imeti koga pri sebi, Petrie — to je brezpogojno potrebno! Smem torej stanovati tu in ali boš mogel žrtvovati nekoliko dni za nekaj tako nenavnega, da še nikoli nisi kaj takega doživel?«

Brez obotavljanja sem privolil, zakaj moji zdravniški posli žal niso bili preveč obsežni. »Krasno!« Smith mi je po svoji navadi hlastno stisnil desnico. »Pričnimo torej!«

»Kako, mar že nočijo?«

»Takoj! Nameraval sem iti sicer k počitku, ker že štirideset osem ur nisem niti četrt ure resnično spal. Toda tu je še nekaj, kar moram prej opraviti. Nemudoma moram iti posvariti sira Crichtona Daveya!«

»Sira Crichtona Daveya — od družbe Indija...«

Petrie, on je zapisan smrti! Ako ne bo brez ugovora poslušal mojih nasvetov in se po njih ravnal, ga — pri Bogu — nič ne more rešiti! Ne vem, kdaj, kako in odkod pride nadenj odločilni udarec, pač pa vem, da je moja najnujnejša dolžnost da mu pomagam. Pojdi, na najbližjem vogalu si najameva avto-taksi!« Kako čudno se čestokrat vrine v vsak-

danjost življenja kaj pustolovskega — skoraj vedno pa naglo in iznenada! Vožnja tiste noči ni zapustila v mojem spominu posebnega vtiska, četudi je vezala vsakdanjost z nenavadnimi sledečimi doživetji. Avto me je zapeljal v vrtinec grozotne skrivnosti, in zanj, ko mi bežijo mimo duhovnih oči spomini tedanjih dni, se čudim, da zivalni trgi in ceste, po katerih smo se peljali, niso imeli nikakih svarilnih znakov. Ne spominjam se ničesar; ne vem ničesar ne o vožnji, ne o čem sva se pogovarjala. Oba sva bila zelo redkohesedna. Šele ko sva prispela na cilj, je prijatelj hrupavo zamrmral: »Kaj je to?«

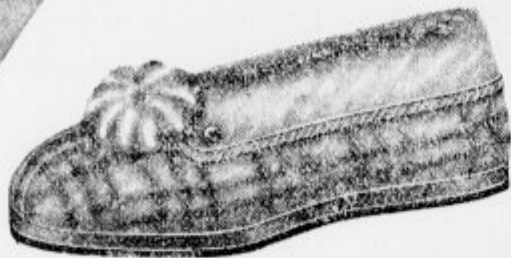
Strazniki so vprav razganjali množico zijač, ki so se radovedno gnetli okrog vhoda hiše sira Crichtona Daveya. Ne da bi počakal, da se voz ustavi ob pločniku, je Smith skočil ven. »Kaj se je zgodilo?«

Najbližji redar ga je nezaupno pogledal; toda nekaj v Smithovem glasu in ponašanju si je pridobilo ugled. »Sir Crichton Davey je umorjen!« je odvrnil zamolklo. Smith je stopil nazaj, kakor da bi ga bilo kaj udarilo, in me krčevito zgrabil za ramo. »Moj Bog!« je šepnil. »Prišla sva prepozno!«

S stisnjenimi pestmi se je zrnil skozi množico in zdrvel gor po stopnicah. V veži je pokazal policijskemu uradniku svojo izkaznico, naker je zastopnik Scotland Yarda tiho odgovoril in se mu spoštljivo odkril. Po nekoličkih kratkih pojasnilih sva mu v moreči tišini sledila po stopnicah, ki so bile pogrnjene z debelo preprogo, in skozi hodnik, okrašen s slikami in kipi, v veliko knjižnico. Tu je že bilo več oseb. Neki gospod, v katerem sem spoznal svojega stanovskega tovariša dr. Chalmersa Cleevea, se je sklanjal nad negibnim telesom na divanu. Druga vrata so vodila v malo študijsko sobo. Skozi odprto sem videl moža, ki je čepel na nogah in rokah, preiskoval preprogo. Vznenmirajoča tišina, skupina okoli zdravnika, postava, ki se je kakor brošč hlastno plazila po sosedni sobi — vse skupaj je nudilo prizor, ki se mi je neizbrisno vtisnil v spomin.

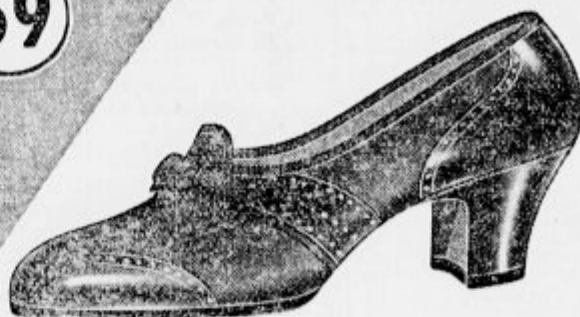
J E S E N 1 9 3 5

25

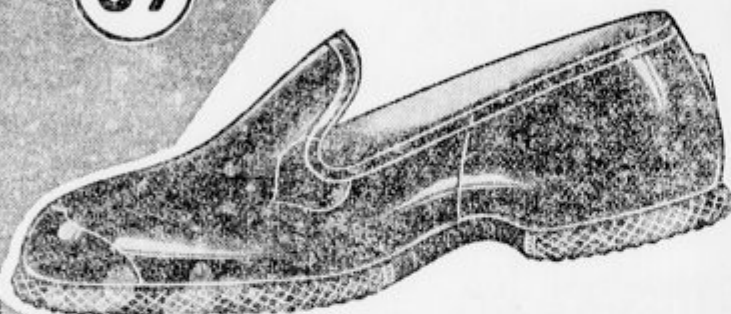
Doma se odpočijte v naših toplih copatah.
Ženske Din. 29.—, Muške Din. 39.—.

59

Lahki baršunasti čevljički okrašeni z lakom.

39

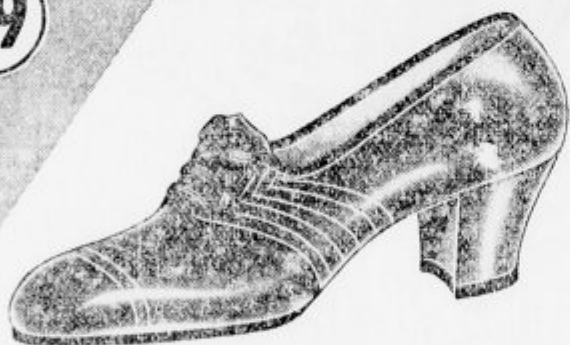
Naše galoše Var obvarujejo pred prehl
ohranijo trajnost čevljev, stanovanje pa pred blatom.

79

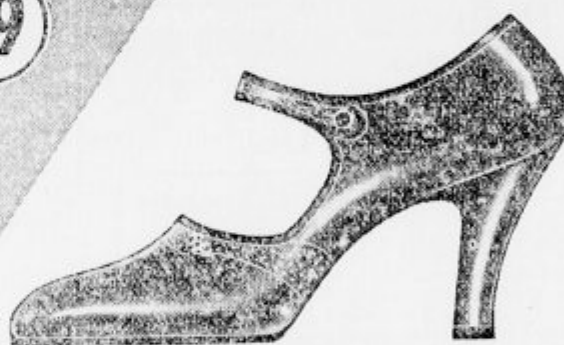
Iz črnega ali rjavega boksa
z gumijastimi podplati za katere jamčimo 6 mesev.

79

Zelo elegantni čevljički, okusno izdelani z lahko peto.

99

Lahki čevljički iz najboljšega laka moderno okrašeni.

129

Čevlji iz najboljšega telečjega boksa z kožnimi podplati.

99

Za vsako naporno delo naše
čevlje iz trpežnega boksa in gumijastim podplatom.

Rato

EVHARISTIČNI

JUGOSLAVIJO

Odhod Marije z Brezji (foto J. Šmuc)

Nj. omenca kardinal-legat se pelje v spremstvu bana dr. Puca v kolodvor v mesto (foto Mavec)

Papežev legat stopa
Kardinal blagoslavlja
borskim

Na levi
Marijo čakajo
v Naklem
(foto J. Šmuc)

Spodaj
Marija v Mengšu
(foto J. Šmuc)

na slovenska tla
množico pred mari-
kolodvorom (foto Bohm)

Na desni
Slovensko ljudstvo
podravlja papeže-
vega legata
(Pragersko,
foto Bohm)

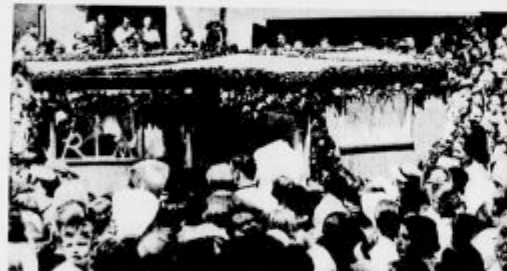

Nj. omenca kardinal Hlond
zapušča v spremstvu škofa
dr. Rožmana in bana dr. Puca
v Ljubljani svoj vlak
(foto Grabjec)

Spodaj:
pred kardinalovim prihodom
pred ljublj. glav. kolodvorom
(foto Grabjec)

Spodaj:
avto z Marijo v Kranju
(foto J. Šmuc)

Nj. omenca obide v spremstvu generala
Nedeljkovića častno žeto pred ljubljanskim
kolodvorom (foto Grabjec)

Spodaj: Kardinal, sin železničarja, med železničarji na Židanem mostu
(foto Bohm)

Spodaj:
slavosno
razsvetljeni
ljubljski rotovž
(foto J. Šmuc)

Marija prvo noč v ljubljanski stolnici (foto Grabjec)

Spodaj: slavnosno razsvetljena Ljubljana 28. junija zvečer (foto J. Šmuc)

Sprejem kardinala Hlonda pred ljubljansko stolnico, na levi od kardinala nuncij Pellergrinetti, na desni nadškofa dr. Bauer in dr. Jeglič (foto Mavec)

Spodaj: slavnosno razsvetljena Miklofičova cesta na odprtveni večer kongresa (foto J. Šmuc)

Mladina nese 29. VI. zjutraj Marijo na Stadion; na Marijinem trgu (foto J. Smuc)
Spodaj: prizor z mladinskega sprevoda 29. VI. zjutraj (foto J. Smuc)

Mladina nese Marijo na Stadion: na Mikošičevi cesti (foto Grabjec)

Maturantje nese Marijo na tribuno, pred njo kardinal s spremstvom (foto Grabjec)

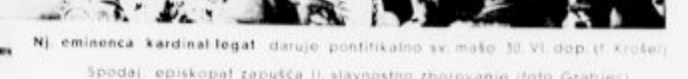
Spodaj: slaven voh kardinal-legata na Stadion ob priliki II. slavnostnega zborovanja 30. VI. dopoldne

Knezoškol dr. Rožman pridiguje med kardinalovo pontifikalno sv. mašo (foto Bohm)

Nj. eminenca kardinal-legat podeljuje po sv. maši popežev blagoslov nad stotisočeri množici (foto Mavec)

Nj. eminenca kardinal-legat daruje pontifikalno sv. mašo 30. VI. dop. (f. Križelj)
Spodaj: episkopat zapuška II. slavnostno zborovanje (foto Grabjec)

30.000 slovenskih otrok počasti 29. VI. dop. evhar. Kralja (foto Grabjec)

Škol dr. Rožman obhaja mladino (foto Grabjec)
Spodaj: mladini je maševal sam kardinal-legat (f. Grabjec)

25.000 slovenskih otrok pri sv. obhajilu (foto Grabjec)
Spodaj: 58.000 jugoslov. katoličanov na I. slavnostnem zborovanju 29. VI. popoldne (foto J. Smuc)

Dr. J. Leskovar govori na II. slavnostnem zborovanju (foto Grabjec)

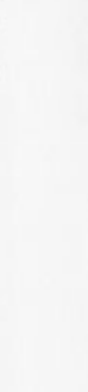
Majar A. Metzger (Hrvat) govori na II. slavnostnem zborovanju

Zastopnika kr. vlade, ministra dr. Ant. Korošec in dr. M. Vrbanič na II. slavnostnem zborovanju (foto Grabjec)

Spodaj: Castriški zbor in načelniki vseh uradov v zaključni slavnostni procesiji (foto Bohm in J. Smuc)

Spodaj: na čelu zaključne procesije je koroška župniška zastava razpuščena. Prosvetne žveze (foto Križelj)

Pogled na tribuno z episkopatom na I. slavnostnem zborovanju (foto Bohm)

Spodaj: Kardinal-legat zapuška v spremstvu kraljev. namestnika gener. Medeljevića slavnostno zborovanje (foto Križelj)

Na desni: Mali križarji v zaključni procesiji (foto Grabjec)

Slavnostna tribuna v bahi noči razsvetlavi (foto Grabjec)

Še iz zaključne slavnostne procesije

Levo in desno:
dve iz nešteti skupin narodnih noš

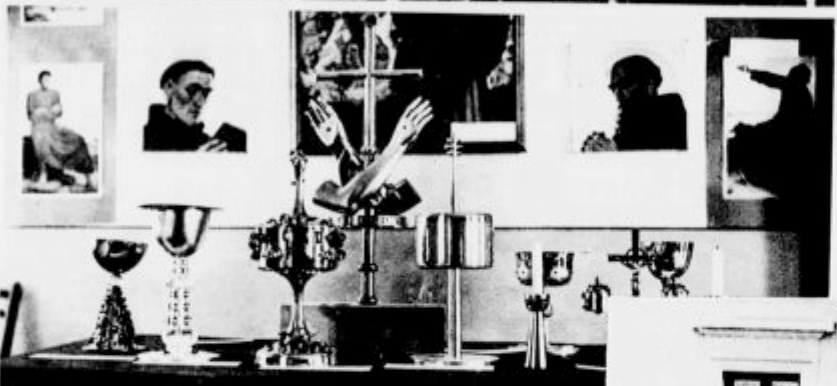
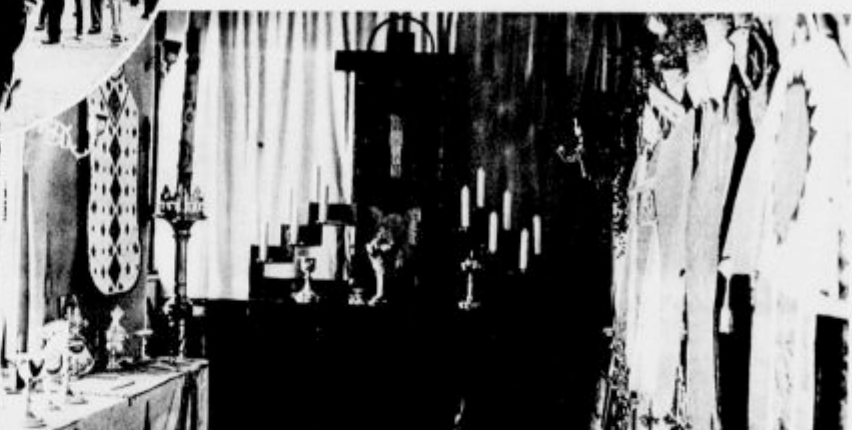
Spodaj:
skupina iz Dubrovnika z zastavo

Spodaj: eno izmed 22 stanovskih zborovanj; tisočglava množica kmetiških mož v Unionski dvorani se stoje zaobljubuje in poje »Povsod Boga« (foto J. Šmuc)

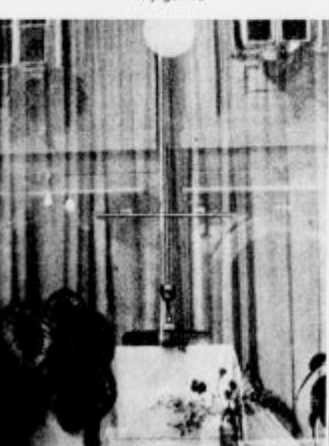
Spodaj: z razstave »Naše sloge« v kongresnih dnevih; oltar po načrtih Toneta Kralja (foto Bohm)

Z razstave cerkvene umetnosti v kongresnih dnevih; nekaj Plečnikovih del
Spodaj: živahno vrenje okrog Stadióna v vseh kongresnih dnevih (foto Krošelj)

Zastopstva katoliškega dijaštva v slovenskih sprevodih (foto J. Šmuc)
Spodaj: kongresna izložba Jugoslovanske knjigarne

Ivo Kermavner

načelnik rediteljstva, ki je vzdrževalo na kongresu tak vzoren red in točnost; njegov namestnik je bil g. Hvale, vseh rediteljev pa nad 1200

Mogočni nočni koncert Pevske zveze dne 29. VI. zvečer; nastopilo je 2000 pevcev pod vodstvom prof. Bajuka — Spodaj: zastopniki slovenskih izseljencev iz vseh delov sveta v sklepni procesiji (foto Grabjec)

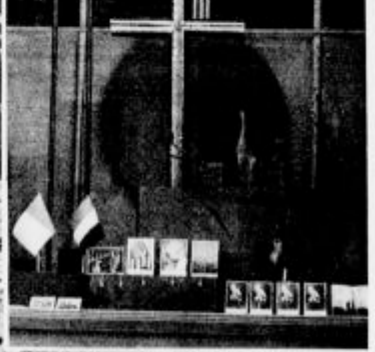

Nj. eminenca kardinal-legat dr. Aug. Hlond s svojim spremstvom: od leve na desno: grof Potworowski (guarda nobilitas), msgr. Medlowski, msgr. Jaglinski, msgr. Calleri di Vignale (segretario di Stato), tajnik Zekcrowski, kardinalov komornik iz Rima, osebni tajnik msgr. Madjere (rektor zavoda sv. Jeronima), msgr. Capoferri (curia papalis), grof Grabski (guarda nobilitas) (foto Bohm)

Spodaj: Glavni pripravljalni odbor, ki je tako vzorno pripravil in izvedel ta zgodovinski kongres. Od leve na desno sede spredaj: prosi Nadrah, dr. Žitko (preds.), knezoškof dr. Rožman, dr. Lavrenčič (podpreds.), msgr. Ujčić, J. Kosič, prelat dr. Slavič, J. Mlakar, V. Zor (tajnik) in Martolanc

Na levi: kongresna izložba M. Tičar v Šelenburgovi ulici
Na desni: slovenska kolonija iz daljnega Niša v procesiji

Zastopstva vseh neslovenskih škotij Jugoslavije v slovesni sklepni procesiji (foto Grabjec)

Na levi: Kardinal-legat, ki je salezijanec, sredi svojih sobratov na Rakovniku dne 1. t. m.

Na desni: cerkveni in prosvetni dostojanstveniki ter ljudstvo se poslavljajo od kardinala-legata ob priložnosti njegovega odhoda iz Ljubljane dne 2. t. m. opoldne

